

تأثیر طاهره بر شعرای

شبیه قاره هند

دکتر صابر آفاقی (کشمیر)

جناب طاهره فرقانی در تاریخ ادیان عالم مقامی بس ارجمند و در جهان شعر فارسی شهرتی بسزا دارد. او زنی است که از طرف ارباب فضل و کمال ستوده شده و شعراء و نویسنده‌گان زیادی را تحت تأثیر قرار داده است. با افکار منور خویش فیلسوف‌ها را راهنمائی کرده و با غزلیات پرشورش قلوب عاشقان حق را به هیجان آورده است. به زبان شرق و غرب جهان تازه‌ای نشان داده و طیور بال و پر شکسته را پروازی جدید آموخته است. بنا بگفته، حسام نقیانی:

"وی خطیبی بلین و فاضلی بی نظیر و نویسنده و شاعری چیره دست و مجتهدی عالی مقام و دارای افکار نوین بود که با جهل و خرافات بیمارزه برخاست و جان خود را در این سیل از دست داد شخصیت علمی و روحانی و کمال اخلاقی و فضیلت معنوی و وجاهت او مورد قبول دوست و دشمن است". (۱)

نویسنده‌گان و شعرا درباره حضرت طاهره کتاب‌ها نوشته و اشعار زیادی سروده اند. علاوه بر فارسی و عربی و انگلیسی در ادبیات اردو نیز ذکر حضرت طاهره دیده میشود. مجلات و نشریات زیادی در شبه قاره هند بنام حضرت طاهره مزین شده اند که اگر همه ذکر شوند مثنوی هفتاد من کاغذ شود. جاوید نامه اقبال که بزیان‌های سنتده‌ی، پشتو، پنجابی، عبری و اردو ترجمه شده متنضم نام طاهره و یکی از غزلیات اوست. تعدادی از خوانندگان پاکستانی غزلیات او را خوانده اند که نوارهای آن موجود است. حضرت ولی امرالله در کتاب قرن بدیع می‌فرمایند:

"در قطعات خمسه عالم محبتان و عاشقان پرشور و حرارت طاهره که اشتیاق فراوان باستماع تفاصیل حیات پر افتخار وی دارند بی شمارند. بعضی پیروی از ملکات و سجایای عالیه اش را مایه تهذیب اخلاق و تتعديل افکار می‌شمرند و برخی مطالعه اشعار و غزلیات ملیحش را علت انتعاش خاطر دانسته به المان و نعمات موسیقی تلفیق می‌کنند".

طاهره شاعر واقعی بود سقراط درباره شاعر واقعی می‌کوید: "تا الهامی باو نرسد و او را از خود بیخود نکند هنری در او نیست". مولانا می‌فرماید:

تو مپندار که من شعر بخود می‌گویم تا که بیدارم و هشیار یکی دم نزنم
از غزلیات حضرت طاهره این حالت بیخودی احساس می‌شود چه که غزلیات او از سرتاها شور است و هیجان و نغمه و از پا تا به سر ذوق است و شیفتگی.

پروفسورهایت حسین نخستین دانشمندی بود که مقاله‌ای مفصل درباره حضرت طاهره نگاشت و آنرا

در سال ۱۸۶۶ چاپ کرد. پروفسور مذکور نخستین کسی است که در هند درباره امر بهائی کتاب نوشت. مبلغین اولیه نیز که به شبه قاره هند آمدند مسلمًا از حروف حی و حضرت طاهره سخن گفتند. میس مارثا روت می نویسد: "قبل از رفتن به ایران من هر جا که رفتم اثر طاهره را در قارات عالم مشاهده کردم و دیدم که مردم هر کشوری راجع به طاهره میدانند."^(۲) میس مارثا روت که عاشق و شیفته طاهره بود در سال ۱۹۳۰ از ایران دیدن کرد و تعدادی از اشعار حضرت طاهره را با خود به کراچی برده و برای چاپ و توزیع تسليم مرحوم اسفندیار بختیاری غود و ایشان مجموعه ای که شامل هفت غزل و متضمن شرح حال حضرت طاهره به نقل از تذكرة الوفا بود بنام تحفه طاهره چاپ و منتشر گردید. روز ۲۲ جون ۱۹۳۰ مارثا روت به اتفاق دانشمند بهائی پروفسور پریتم سنگ و مرحوم اسفندیار بختیاری با اقبال لاهوری در منزل او ملاقات کردند و جزوی تحفه طاهره و کتاب بهاءالله و عصر جدید را به اقبال تسليم نمودند. در ملاقات روز بعد اقبال به میس مارثا روت اظهار داشت که در نظر دارد در کتابی که در دست تهیه دارد از حضرت طاهره ذکر نماید. این کتاب همان منظومه تمثیلی جاوید نامه است که در سال ۱۹۴۲ چاپ شد و متضمن ذکر حضرت طاهره و غزلی از اوست این منظومه در کلیات اقبال چاپ طهران نیز آمده است.

دانشمند پاکستان آقای دکتر محمد ریاض می گوید: "اقبال مختصات جالب کردارهای انسانی را دوست می داشت. به این علت است که او جرأت و شهامت طاهره را پسندیده و او را جزء آزادگان سایر دانشمندان نشان داده است."^(۲)

بنظر اینجانب اسباب شهرت و مقبولیت این بانوی پاک سرشت بسیار است.

اولاً شاعره ای پرشور و الجذاب است. حالت جذبه و شور اشعارش را فقط در آثار مولانا میتوان دید.

ثانیاً جرأت و شهامت و فداکاری او مردم را بخود جلب کرده است.

ثالثاً مظلومیت و شهادت او دلها را به رقت آورده است.

افکار و زندگی و سرنوشت او با منصور حلاج شباهت دارد. به همین دلیل تنها زنی است که مانند منصور حلاج در شبه قاره هند شهرت یافته است.

مارثا روت می نویسد: "من سعی می کنم تا توسط اشعار طاهره امر بهائی معرفی شود." او در سال ۱۹۳۰ با شاعر معروف هند سروجنی ناید ملاقات کرد و یک نسخه از اشعار حضرت طاهره را به او هدیه کرد. مارثا روت همچنین می نویسد: "بسیاری از فضلای هندوستان اشعار طاهره را حفظ کرده اند." و در جای دیگر می نویسد: "مدارالهای نواب امین جنگ دکن به من گفت: از همه بیشتر چیزی که مرا به امر بهائی جلب کرد حیات پر هیجان طاهره می باشد."

آری در سرزمین پهناور هند و پاکستان و بنگلادش این قند پارسی طوطیان را شکرشکن کرده است.

شکرشکن شوند همه طوطیان هند زین قند پارسی که به بنگاله میروود

در ماه فوریه ۱۹۳۸ از طرف حضرت ولی امرالله تلکرافی رسید که کتاب مارثا روت "طاهره" در هند به طبع برسد. مارثا روت در آوریل ۱۹۳۸ در کانونشن مئی هندوستان در کراچی شرکت جست و پس از اختتام کانونشن به طبع کتاب مذکور مشغول شد. مارثا روت سه ماه در کراچی توقف داشت. در این فاصله با همکاری مرحوم اسفندیار بختیاری کتاب طاهره را در سه هزار نسخه چاپ کرد. هزار نسخه آن بلاfacسله به کشورهای شرق و غرب فرستاده شد. کتاب طاهره در سال ۱۹۶۶ در کراچی و در سال ۱۹۸۱ در امریکا تجدید چاپ شد که پیش گفتار آنرا مرضیه گیل نگاشته اند. ترجمه بزرگان اردوی این اثر بوسیله آقای عباس علی بت بعمل آمد و یکبار تجدید چاپ شد. نشر شوم آن که توسط این جانب تجدید

دکتر محمد اقبال لاہوری

نظر شده با اضافه شدن آرای دانشمندان در ۱۹۶۴ چاپ شد.

میس مارٹا روت در محافل مختلف هند و در رادیوها با همکاری اسفندیار بختیاری و شیرین فوزدار درباره حضرت طاهره سخنرانی کرد. بطوری که می نویسد وقتی در مدرسه ای راجع به طاهره صحبت کرد بنیان گذار مدرسه گفت امیدم چنان است که هر یک از دختران این مدرسه طاهره هند بشوند.

قسمتی از آراء و گفته های شاعران و نویسندهای اردو زبان درباره طاهره:
اداره معارف اسلامی در ۱۹۳۲ در لاہور کنفرانسی منعقد ساخت که در آن مقاله ای تحت عنوان "بایی مذهب کی خاتون شہید" توسط پروفسور هدایت حسین رئیس کالج کلکتہ قرائت شد. مولانا انور شاه کشمیری یکی از معروف ترین روحانیون شبه قاره هند در استقبال از غزل منسوب به طاهره غزلی سروده که دو بیت آن در زیر درج می شود:

در همه سیر و غربتی کشت نشد حقیقتی
گرچه شدم برنگ و بو خانه بخانه کو بکو
رشته این جهان بتن جامه آن جهان به تن رشتہ برشته نخ به نخ تار به تار پو پو
مولانا انور شاه چنان تحت تأثیر شعر طاهره قرار گرفته بود که وقتی شعر منسوب به طاهره را با شعر
احمد قادریانی بانی سلسله احمدیه مقایسه می کرد می گوید: "کلام او کجا و کلام طاهره کجا چه نسبت
خاک را با عالم پاک".

آقای عزیز احمد استاد انگلیسی زبان و شاعر و داستان نویس داستانی بنام زرین تاج نوشته که در ماهانه "سویرا" لاہور شماره ۷ و ۸ در ۱۹۴۹ بچاپ رسیده است. این داستان تقلیلی در ۱۹۶۳ از رادیو پاکستان پخش شده است.

پروفسور محمد اسحق استاد دانشکده کلکتہ کتابی بزیان انگلیسی بنام "چهار تن از شاعران ایرانی" نوشته که در آن بطور مفصل از حضرت طاهره یاد نمود است. این اثر در سال ۱۹۵۰ چاپ شده است.
دانشمند و استاد فارسی زبان آقای میرزا مقبول بیک بدخشنانی در کتاب "ادب نامه ایران" درباره جناب طاهره می نویسد: "اشعار قرقالعین اعلیٰ ترین نمونه، فصاحت و بلاغت است. در اشعارش بلندی خیال و شوکت القاط است. لفظ لفظ و حرف حرف و کلمه کلمه از حدت جذبات می گوید. اشعار او واردات داخلی و ذاتی دارد و خلوص وی در جای دیگر به ندرت دیده می شود".(۴)

مرحوم عظیم قریشی شاعر معروف اردو زبان حضرت طاهره را ستوده است.(۵)
ادیب نام آور اختر عزیز احمد در کتاب "دخترانی که مشهور شدند" (لزکیان جو مشهور هوئین) مینویسد: در چنین عصر و زمانی در ایران بزرگترین بانوی هنرمند و با استقامت و صاحب فطانت متولد شد این بانو علاوه بر صفات دیگر اولین و یگانه شاعر ایران بود. در اشعار او روانی مانند اشعار قاتانی دیده میشود. اما شوکت و جوش و جذبه او بسیار بیشتر از قاتانی است. و بعد ادامه میدهد، مادام که زیان فارسی زنده است نام او به سبب کلام او زنده خواهد ماند.

سلیسه خانم کرمانی مقاله ای مختصراً تحت عنوان "زرین تاج قرقالعین طاهره" نوشته و با ذکر مواردی از حیات حضرت طاهره از او تجلیل فراوان نموده است.(۷)

شاد کشمیری شاعر اردو زبان قصیده ای بیست و دو بیتی در ستایش حضرت طاهره سروده است.(۸)
اینجانب در سال ۱۹۶۴ مطلب کوتاهی در مورد حضرت طاهره و جناب نعیم نوشتم و در آن اظهار داشتم که: کلام جناب طاهره بعلت اثر و جوش و ترجم و موسیقی همواره زنده خواهد ماند. در اشعار جناب طاهره درخشانی برق و روانی دریا و شیرینی عسل دیده می شود.(۹)

مقاله‌ای تحت عنوان "قرآنی طاهره و اقبال" در هفته نامه، "امروز" لاهور چاپ شده که در آن آمده است: "اقبال در حقیقت تعبیر تصوّر خودی و عشق خویش را در حیات طاهره دریافت می‌کند." (۱۰) پروفسور یوسف سلیم چشتی می‌نویسد: "طاهره با انسان فانی عشق نداشت او عاشق آئین خویش بود و تا دم آخرین مسلک خود را تبلیغ میکرد. هیچ قوه‌ای او را از مقصد حیات باز نداشت." آقای سراج نظامی شرح احوال طاهره را از کوکی تا شهادت نتل کرده و خدمات ارزشمند جناب طاهره را در باب علم و آئین پایی ستد است او می‌نویسد: "طاهره از یک طرف تفسیر و حدیث و فقه و فلسفه را میدانست و از طرف دیگر در سخن گوشی نظری نداشت. او یک شاعره توانا بود." و بعد در خاتمه ابیات اقبال لاهوری را می‌آورد که گفته است:

از گناه پنه صاحب جنون کائنات تازه‌ای آید برون
شوق بی حد پرده‌ها را بردرد کهنگی را از قاشا می‌برد
آخر از دار و رسن گیرد نصیب بر نکردد زنده از کوی حبیب (۱۱)

متصاعد الی اللہ سید محفوظ الحق علمی غزل منسوب به طاهره را به مطلع، "در ره عشقت ای صنم شیفتنه، بلا من" به اردو ترجمه کرده است.
شاعر شهیر پاکستانی مرحوم رئیس امروہی غزل منسوب به جناب طاهره "چهره به چهره رویرو" را استقبال کرده است و این شعر چند بار در رادیو پاکستان خوانده و پخش شده است.
چند دانشجوی پاکستانی تحقیق در مورد حضرت طاهره را موضوع تز خود قرار داده اند.
خانم عصمت افزا دانشجوی ادبیات اردو در دانشگاه لاهور مقاله‌ای تحت عنوان "تصویر زن در نظام فکری اقبال" نگاشته و در باب چهارم کتاب درباره پنج تن از خانم‌ها مانند: حضرت فاطمه، زهرا، مادر اقبال لاهوری، شرف النسا بیکم، فاطمه بنت عبدالله و قرآنی طاهره نوشته است.
جیله هاشمی داستان نویس معروف پاکستانی طی داستانی بنام "چهره به چهره رویرو" شرح حیات و افکار قرآنی طاهره را بازگو می‌کند. (۱۲)

شاعر معروف پاکستانی آقای تابش دھلوی مقیم کراچی غزل "کربتو اتفدم نظر چهره به چهره رویرو" را به اردو ترجمه نموده است. این ترجمه در کتاب "حشر بدایمان" در ۱۹۸۶ چاپ شده است.
دانشناس اسلامی اردو (۱۳) تحت حرف (ق) قرآنی طاهره می‌نویسد: "قرآنی طاهره در سخنوری نظری نداشت".

دانشناس اسلامی شرح احوال جناب طاهره را مفصل‌نوشته و می‌گوید: "قرآنی طاهره در سخنرانی کم نظری و در حسن و جمال یکانه روزگار بود." (۱۴)
منظور طلاع سحر که متنضمّن تاریخ امر به اجمال است توسط این جانب سروده شده و ذکری نیز از حضرت طاهره دارد. (۱۵)

مقاله‌ای مفصل و مشرح درباره حیات جناب طاهره توسط این جانب نوشته شده و در مجله نگار پاکستان به چاپ رسیده و مورد عنایت اصحاب علم و ارباب تحقیق قرار گرفته است. (۱۶)
آقای جیب جالب از بزرگترین شعرای معاصر پاکستان است. نامبرده اخیراً مجموعه منظومات خود را بنام "حروف سردار" در لاهور و لندن بطبع رسانده که ۴۹ صفحه دارد. در سرآغاز کتاب می‌نویسد: (ترجمه) از مدتی دلم میخواست درباره شاعرانی که با حکمرانان عوام دشمن نبرد آزمای بوده اند نوشته شود. مانند قرآنی طاهره و شعرای دوره، قاجاریه که شمع آجین شدند و این بیت را می‌خوانند: ای خوش آن عاشق سرمست که در پای حبیب سرو دستار ندادند که کدام اندازد

و بعد در آغاز کتاب مصرع "گر بتو افتم نظر چهره به چهره رویه رو" را آورده و سپس مصاریع زیر را عنوان های باب های کتاب قرار داده است. دجله به دجله یم به یم ، چشم به چشم جو بجو، غنچه به غنچه گل به گل، لاله به لاله بو به بو (۱۷)

نویسنده و اقبال شناس هندی آقای پروفوسور جکن آزاد در سفرنامه خویش تحت عنوان "در وطن کلمبوس" می نویسد :

"چون به مشرق الاذکار شیکاگو رسیدم از حدائق آن و تازگی هوا بی نهایت مسرور شدم در این موقع بود که دوست من آقای افتخار نسیم ذکری از قرقائین طاهره کرد و غزل "گر بتو افتم نظر" را برای من خواند. احساس من در موسیقی آن اشعار گم شد و آن احساس را که او با بانی دیانت بهائی داشت حس کردم." (۱۸)

پروفوسور محمد ارشاد نویسنده، چیره دست و دانشمند ژرف نگاه مقاله ای بنام "دو آهوری تشنه در نگزار، حباطی و قرقائین طاهره" نگاشته که در مجله فنون لاهور به چاپ رسیده است. او حباطی مصری و قرقائین را از لحاظ زندگی و عقاید و نفوذ مقایسه می کند و میگوید: "قرقائین در شعر فارسی و عربی هنر تقام داشت و لواینه عمر شعری او بیش از ۵ سال نبود او را لازم نبود مشق کند بلکه شعر بر او نازل می شد. قآنی و غالب دهلوی هم عصر او بودند ولی او چنین شعر ساخته که در عدم تکلف و سادگی وجود آوری و شور و عمق تأثیر از غزلیات مولانا چیزی کم ندارد."

آقای قمر هاشمی شاعر معروف اردو زبان مجموعه ای بنام "تماشا طلب ازار" دارد که در آن به شعر عده ای از شعرها را یاد نموده است. در این مجموعه ذکر حضرت طاهره نیز آمده است. ترجمه فارسی قسمتی از منظمه در مورد حضرت طاهره چنین است:

ام سلمی کنیت
اسم مبارک فاطمه
نام طفلی زرین تاج
ذکیه لقب
بانوی ایرانی بود
دل داده شعر و ادب
جذبه و جوش و جنون زهد و ورع
نطق و بیان
پاکیزگی جسم و جان
آن خطیب مسلک بابی
از حدت جذبه
تند لفظ بود و شعله مزاج

در این مجموعه عکسی نیز از حضرت طاهره دارد که بقرار اطلاع از موزه ای در پاریس تهیه نموده است. و در آخر میگوید: "جانبازی و شهادت طاهره نشان کردار و استقلال عظمت او بود اوراق تاریخ شاهد سریلنندی وی میباشد." (۱۹)

ادیب و فرهنگ شناس آقای نسیم امروهی در تألیف خو بنام "فرهنگ اقبال" از قرقائین طاهره نام میبرد و میگوید: "علامه اقبال در ارواح جلیله طاهره را بدین سبب انتخاب کرده است که او بر مسلک خود چنان ثابت و استوار ماند که دست از زندگی شست ولی از مذهب خود انحراف نجست. طاهره در لیاقت علمی و

صلاحیت ذهنی فوق العاده بود و در نظم و نثر پایه علمی و ادبی او بسیار بلند بود. (۲۰)

آقای مسعود کشفی که یکی از نویسنده‌گان کشمیر آزاد و گردآورنده برنامه رادیو میباشد اخیراً مجموعه اشعار خود را بنام "کاروان" در اردو و کشمیری چاپ کرده است. در این اثر منظومه ای بنام قرقالین دیده میشود که مفهوم آن به فارسی چنین است: "طاهره آبروی امت معصوم بود او نور قندیل و روپری حق بود. اقبال لاهوری سوز درون از او اکتساب کرد غالب دھلوی طاهره را بعنوان کمال مطلوب میدانست". (۲۱)

داستان نویس و منقد معروف پاکستانی که مدتی از طرف یونسکو مأموریت طهران داشت در خاطرات سفرش بنام "گرد سفر" می‌نویسد که او درباره شاعره نام آور ایرانی اطلاعاتی بدست آورده و از اشعار وی بسیار تحت تأثیر قرار گرفته است. (۲۲)

آقای مسعود جاوید مقاله‌ای تحت عنوان "خاتون عجم" پرداخته، تحریر درآورده که در مجله رجحان انتشار یافت. مسعود جاوید می‌نویسد: "طاهره گوهر تابندہ" شعر ایرانی است او تا امروز نویسنده‌گان و متفکران را تحت تأثیر قرار داده و با شعله، بیان و شعر ارفع و تبحیر علمی یک عالم را شیفت، خود ساخته است. و بعد میکوید: ام سلمه قرقالین طاهره زرین تاج که در سرزمین عجم متولد شد از ژاندارک بمراتب حیران کننده تراست. (۲۳)

منقد معروف آقای محمد علی صدیقی در روزنامه "دان" انگلیسی مقاله‌ای نوشته که ترجمه اش چنین است: "طاهره پرچم دار مساوات مرد و زن در سده نوزدهم میلادی در ایران بود. از شعرای اردو زبان کمتر کسی پیدا می‌شود که به شعر طاهره اقتدا نکرده باشد." (۲۴)

یادداشت‌ها:

- ۱- حقوق زن
- ۲- طاهره، کراچی ص ۸۳ و ۸۶
- ۳- اقبال لاهوری
- ۴- ادب نامه، ایران، لاهور ۱۹۶۲
- ۵- ماهنامه، احسان، ۱۹۶۲
- ۶- لزگیان جو مشهور هوئین، لاهور ۱۹۶۳
- ۷- بهائی میکرین، لاهور، اوریل ۱۹۶۴
- ۸- بهائی میکرین، لاهور ۱۹۶۴
- ۹- امروز، لاهور ۲۳ آوریل ۱۹۶۴
- ۱۰- امروز، رایجست، لاهور آگوست ۱۹۶۸
- ۱۱- چهره به چهره روپری، لاهور ۱۹۸۳
- ۱۲- فیروز سنت اردو انسا کلوبیدیا، لاهور ۱۹۸۴
- ۱۳- انسیکلوپدیا اسلامی اردو، کراچی ۱۹۸۴
- ۱۴- طلوع سحر، کراچی ۱۹۸۵
- ۱۵- نگار، پاکستان آوریل ۱۹۸۶
- ۱۶- حروف سردار، لاهور ۱۹۸۷
- ۱۷- کلمبیوس کی دیس میس، لاهور ۱۹۸۷
- ۱۸- ثقات طلب آزار قمر هاشمی، کراچی ۱۹۸۸
- ۱۹- فرهنگ اقبال، لاهور ۱۹۸۹
- ۲۰- کاروان راولپنڈی ۱۹۸۹
- ۲۱- گرد سفر، کراچی ۱۹۹۱
- ۲۲- رجحان، کراچی اوریل ۱۹۹۰
- ۲۳- روزنامه دان، کراچی ۱۹۹۱